

Oikeustapauskokoelma

UNIONIN YLEISEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (kuudes jaosto)

16 päivänä joulukuuta 2015*

EMOTR — Tukiosasto — Maataloustukirahasto ja maaseuturahasto — Rahoituksen ulkopuolelle jätetyt menot — Naudanliha — Lampaan- ja vuohenliha — Tupakka — Asetuksen (EY) N:o 1782/2003 69 artikla — Asetuksen (EY) N:o 1290/2005 31 artiklan 2 kohta — Asetuksen (EY) N:o 796/2004 23 artiklan 1 kohta

Asiassa T-241/13,

Helleenien tasavalta, asiamiehinään I. Chalkias, S. Papaïoannou ja A. Vasilopoulou,

kantajana,

vastaan

Euroopan komissio, asiamiehinään A. Marcoulli ja D. Triantafyllou,

vastaajana,

jossa vaaditaan kumoamaan Euroopan maatalouden ohjaus- ja tukirahaston (EMOTR) tukiosastosta ja Euroopan maatalouden tukirahastosta (maataloustukirahasto) sekä Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahastosta (maaseuturahasto) maksettavien jäsenvaltioiden tiettyjen menojen jättämisestä Euroopan unionin rahoituksen ulkopuolelle 26.2.2013 annettu komission täytäntöönpanopäätös 2013/123/EU (EUVL L 67, s. 20) siltä osin kuin siinä jätetään ulkopuolelle tietyt Helleenien tasavallan suorittamat menot,

UNIONIN YLEINEN TUOMIOISTUIN (kuudes jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja S. Frimodt Nielsen sekä tuomarit F. Dehousse (esittelevä tuomari) ja A. M. Collins,

kirjaaja: hallintovirkamies L. Grzegorzcyk,

ottaen huomioon kirjallisessa käsittelyssä ja 14.7.2015 pidetyssä istunnossa esitetyn,

on antanut seuraavan

* Oikeudenkäyntikieli: kreikka.

tuomion

Asian tausta

- 1 Euroopan komissio ilmoitti 29.11.2010 Helleenien tasavallalle 17.–20.4.2007 suoritetun tutkimuksen jälkeen, jonka viite on NAC/2007/004, aikomuksestaan jättää Euroopan unionin rahoituksen ulkopuolelle kyseisen jäsenvaltion tietyt menot yhteisen maatalouspolitiikan alalla (YMP) varainhoitovuosien 2007, 2008 ja 2009 osalta (maksatusvuodet 2006 ja 2007).
- 2 Helleenien tasavalta oli suorittanut kyseessä olevat menot yhteisen maatalouspolitiikan suoria tukijärjestelmiä koskevista yhteisistä säännöistä ja tietyistä viljelijöiden tukijärjestelmistä 29.9.2003 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1782/2003 69 artiklan nojalla (EYVL L 270, s. 1).
- 3 Helleenien tasavalta pyysi 3.1.2011 aloittamaan menettelyn, jolla pyritään sovittaman yhteen molempien osapuolten kannat yhteisen maatalouspolitiikan rahoituksesta 21.6.2005 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1290/2005 31 artiklan 3 kohdan mukaisesti (EUVL L 209, s. 1).
- 4 Sovitteluelin antoi 19.4.2011 lausuntonsa viitteellä 11/GR/467.
- 5 Komissio ilmoitti 23.7.2012 Helleenien tasavallalle lopullisen kantansa (jäljempänä lopullinen kanta).
- 6 Komissio laati ja toimitti 15.10.2012 jäsenvaltioille yhteenvetokertomuksen, joka koski komission sääntöjenmukaisuuden tarkastamista koskevan menettelyn yhteydessä yhteisen maatalouspolitiikan rahoituksesta 17.5.1999 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1258/1999 7 artiklan 4 kohdan (EYVL L 160, s. 103) ja asetuksen N:o 1290/2005 31 artiklan mukaisesti suorittamien tarkastusten tuloksia (jäljempänä yhteenvetokertomus).
- 7 Komissio jätti 26.2.2013 annetulla täytäntöönpanopäätöksellä 2013/123/EU asetuksen N:o 1258/1999 7 artiklan 4 kohdan ja 16.10.2006 jälkeen toteutettujen menojen osalta asetuksen N:o 1290/2005 31 artiklan nojalla sovelletun sääntöjenmukaisuuden tarkastamista koskevan menettelyn jälkeen unionin rahoituksen ulkopuolelle Euroopan maatalouden ohjaus- ja tukirahaston (EMOTR) tukiosastosta ja Euroopan maatalouden tukirahastosta (maaloustukirahasto) sekä Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahastosta (maaseuturahasto) maksettavat jäsenvaltioiden tietyt menot (EUVL L 67, s. 20; jäljempänä riidanalainen päätös), koska ne eivät olleet unionin sääntöjen mukaisia.
- 8 Kyseisessä päätöksessä komissio jätti unionin rahoituksen ulkopuolelle muun muassa 3 686 189,20 euroa Kreikan maksajavirastoille naudan-, lampaan- ja vuohenliha-alalla sekä tupakka-alalla varainhoitovuosina 2007, 2008 ja 2009 (maksatusvuodet 2006 ja 2007) aiheutuneita menoja, jotka ne olivat ilmoittaneet EMOTR:n tukiosastolle tai maaloustukirahastolle (jäljempänä yhdessä rahasto), koska menot eivät olleet unionin sääntöjen mukaisia.

Asian käsittely ja asianosaisten vaatimukset

- 9 Helleenien tasavalta on nostanut käsiteltävän kanteen 25.4.2013 unionin yleisen tuomioistuimen kirjaamoon toimittamallaan kannekirjelmällä.
- 10 Unionin yleisen tuomioistuimen presidentin 1.7.2013 tekemällä päätöksellä esillä oleva asia annettiin kuudennen jaoston käsiteltäväksi. Koska unionin yleisen tuomioistuimen jaostojen kokoonpanoa muutettiin, esittelevä tuomari määrättiin kahdeksanteen jaostoon, jonka käsiteltäväksi esillä oleva asia näin ollen siirrettiin 27.9.2013.

- 11 Unionin yleisen tuomioistuimen presidentin 3.2.2015 tekemällä päätöksellä esillä oleva asia siirrettiin kuudennen jaoston sekä uuden esittelevän tuomarin käsiteltäväksi.
- 12 Unionin yleinen tuomioistuin (kuudes jaosto) päätti esittelevän tuomarin kertomuksen perusteella aloittaa suullisen käsittelyn.
- 13 Asianosaisia kehoitettiin 27.5.2015 unionin yleisen tuomioistuimen 2.5.1991 annetun työjärjestyksen 64 artiklan mukaisena prosessinjohtotoimena vastaamaan tiettyihin kysymyksiin. Asianosaiset noudattivat tätä pyyntöä määrärajoissa.
- 14 Asianosaisten suulliset lausumat ja niiden unionin yleisen tuomioistuimen esittämiin kysymyksiin antamat vastaukset kuultiin 14.7.2015 pidetyssä istunnossa.
- 15 Helleenien tasavalta vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin
  - kumoaa riidanalaisen päätöksen sitä koskevilta osin kanteessa esitetyn mukaisesti
  - velvoittaa komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.
- 16 Komissio vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin
  - hylkää kanteen perusteettomana
  - velvoittaa Helleenien tasavallan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudellinen arviointi

- 17 Helleenien tasavalta vetoaa kanteensa tueksi kahteen kanneperusteeseen. Ensimmäinen kanneperuste koskee pääasiallisesti asetuksen N:o 1782/2003 69 artiklan ja asetuksen N:o 1290/2005 31 artiklan rikkomista ulkopuolelle jätettyjen menojen osalta naudan-, lampaan- ja vuohenliha-alalla. Toinen kanneperuste koskee pääasiallisesti asetuksessa N:o 1782/2003 säädettyjen täydentävien ehtojen, tuen mukauttamisen ja yhdenmetyksen hallinto- ja valvontajärjestelmän soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 21.4.2004 annetun komission asetuksen (EY) N:o 796/2004 23 artiklan rikkomista (EUVL L 141, s. 18), tosiseikkojen virheellistä arviointia, perustelujen puutteellisuutta ja ristiriitaisuutta sekä tosiseikkoja koskevaa virhettä ulkopuolelle jätettyjen menojen osalta tupakka-alalla.
- 18 Aluksi on todettava, että – kuten asianosaisten kirjelmistä ilmenee – Helleenien tasavalta riitauttaa riidanalaisen päätöksen ainoastaan siltä osin kuin komissio on jättänyt unionin rahoituksen ulkopuolelle Kreikan maksajavirastoille aiheutuneet menot naudan-, lampaan- ja vuohenliha-alan sekä tupakka-alan osalta varainhoitovuosina 2007, 2008 ja 2009 (maksatusvuodet 2006 ja 2007), ja tämä koskee 3 686 189,20 euron kokonaismäärää.

Ensimmäinen kanneperuste, joka koskee asetuksen N:o 1782/2003 69 artiklan ja asetuksen N:o 1290/2005 31 artiklan rikkomista ulkopuolelle jätettyjen menojen osalta naudan-, lampaan- ja vuohenliha-alalla

- 19 Ensimmäinen kanneperuste perustuu pääasiallisesti kahteen osaan. Ensimmäisessä osassa Helleenien tasavalta tuo esiin asetuksen N:o 1782/2003 69 artiklan rikkomisen. Toisessa osassa Helleenien tasavalta vetoaa asetuksen N:o 1290/2005 31 artiklan rikkomiseen.

Ensimmäisen kanneperusteen ensimmäinen osa, joka koskee asetuksen N:o 1782/2003 69 artiklan rikkomista

- 20 Helleenien tasavalta väittää, että jäsenvaltioilla on laajat toimivaltuudet panna täytäntöön asetuksessa N:o 1782/2003 säädetyt yhteisen maatalouspolitiikan rahoitusta koskevat toimenpiteet. Kyseisen asetuksen 69 artikla noudattaa sen mukaan tätä logiikkaa, koska siinä säädetään, että jäsenvaltiot voivat pidättää enintään 10 prosenttia kutakin tuotealaa vastaavien tukien kokonaismäärästä myöntääkseen lisätukea samalla alalla tietyille maatalouden muodoille. Jos jäsenvaltio päättää käyttää tätä mahdollisuutta, se on yksin toimivaltainen sillä olevan erittäin laajan harkintavallan perusteella määrittämään ne erityisalojen tuotteiden tuottajat, jotka saavat kyseessä olevaa tukea, sekä tämän lisätuen myöntämistä koskevat erityiset edellytykset ja menettelysäännöt. Näin ollen jäsenvaltion mahdollinen laiminlyönti, joka johtuu komission käsiteltävässä asiassa havaitsemien kaltaisista muutoseikkoja tai menettelyä koskevasta sääntöjenvastaisuuksista asetuksen N:o 1782/2003 69 artiklan täytäntöönpanossa, ei voi aiheuttaa rahoitusoikaisua. Helleenien tasavalta kiistää erityisesti sen, että komission havaitsemilla laiminlyönneillä olisi voinut olla vaikutusta asetuksen N:o 1782/2003 69 artiklalla tavoiteltuihin päämääriin.
- 21 Komissio kiistää Helleenien tasavallan esittämät väitteet.
- 22 On muistutettava, että jäsenvaltioiden esittämien rahastoista rahoitettuja menoja koskevien tilien tarkastusta ja hyväksymistä koskevan menettelyn tarkoituksena on muun muassa sen varmistaminen, että menot ovat todellisia ja asianmukaisia. Lisäksi sääntöjenmukaisuuden tarkastamista koskevassa menettelyssä komissiolla on velvollisuus tehdä rahoitusoikaisu, jos niitä menoja, joille rahoitusta on haettu, ei ole suoritettu unionin sääntöjen mukaisesti, koska tällaisen rahoitusoikaisun tarkoituksena on estää se, että rahastojen vastattaviksi tulisi menoja, joita ei käytetä kyseisessä unionin sääntöstössä asetetun tavoitteen rahoittamiseen (ks. tuomio 10.7.2014, Kreikka v. komissio, T-376/12, Kok. (otteina), EU:T:2014:623, 163 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).
- 23 Lisäksi on korostettava, että asetuksella N:o 1782/2003 pyritään mahdollistamaan siirtyminen tuotantotuesta tuottajatukeen vähentämällä asteittain suorita tukia ja ottamalla käyttöön tuotantomääristä riippumaton tukijärjestelmä eli viitekauden aiempien oikeuksien perusteella määräytyvä tilatuki ja parantamaan näin Euroopan unionin maanviljelijöiden kilpailukykyä. Tilatukijärjestelmän käyttöönotto kuuluu uuteen yhteiseen maatalouspolitiikkaan, jonka yksi tärkeimmistä tavoitteista on järjestyksessä ja yksinkertaistaa asiaa koskevia unionin sääntöjä sekä hajauttaa politiikan täytäntöönpanoa siten, että jäsenvaltioille ja alueille jää suurempi toimintavapaus (tuomio 19.9.2013, Panellinos Syndesmos Viomichanion Metapoiisis Kapnou, C-373/11, Kok., EU:C:2013:567, 17 ja 18 kohta).
- 24 Asetuksen N:o 1782/2003 III osasto sisältää tilatukijärjestelmän perussäännöt. Siten säädetään, että viljelijöillä, joille on myönnetty viitekauden aikana tukea ainakin yhdestä asetuksen N:o 1782/2003 liitteessä VI tarkoitettusta tukijärjestelmästä, on oikeus tukeen, joka lasketaan jokaisen viljelijän osalta sellaisen viitemäärän perusteella, joka perustuu kaikkien tällä ajanjaksolla näiden järjestelmien nojalla maksettujen tukien vuosittaiseen keskiarvoon. Viitemäärien summa ei saa ylittää mainitun asetuksen liitteessä VIII tarkoitettua kansallista enimmäismäärää.
- 25 Asetuksen N:o 1782/2003 III osaston 5 luku sisältää puolestaan säännöksiä, joiden perusteella jäsenvaltiot voivat päättää muun muassa soveltaa osittain tilatukijärjestelmää. Jäsenvaltiot voivat siten säilyttää tietyt tuotantosidonnaiset suorat tuet.
- 26 Asetuksen N:o 1782/2003 69 artikla kuuluu näihin viimeksi mainittuihin säännöksiin. Siinä säädetään, että jäsenvaltiot voivat pidättää enintään 10 prosenttia kutakin tämän asetuksen liitteessä VI tarkoitettua alaa vastaavasta kansallisten enimmäismäärien osasta ja myöntää vuosittain viljelijöille

lisätukea sillä alalla tai niillä aloilla, joita pidätys koskee. Lisätukea myönnetään tietyille maatalouden muodoille, jotka ovat tärkeitä ympäristönsuojelun tai ympäristön tilan parantamisen kannalta taikka maataloustuotteiden laadun ja kaupan pitämisen kannalta.

- 27 Komissio on määritellyt asetuksen N:o 1782/2003 69 artiklassa säädetyn lisätuen myöntämisen edellytykset asetuksessa N:o 1782/2003 säädetyn tilatukijärjestelmän täytäntöönpanoa koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 21.4.2004 antamansa asetuksen (EY) N:o 795/2004 48 artiklassa (EUVL L 141, s. 1).
- 28 Komissio on havainnut käsiteltävässä asiassa, kuten yhteenvetokertomuksesta ilmenee, naudan-, lampaan- ja vuohenliha-alan osalta sekä olennaisten valvontatoimenpiteiden että lisävalvontatoimenpiteiden puutteita. Lisäksi komissio on todennut, että tukikelpoisuusedellytyksiä tuen saamiseksi oli muutettu maksatusvuoden 2006 päättymisen jälkeen naudanliha-alan osalta ja vahvistettu liian myöhään maksatusvuosille 2006 ja 2007 lampaan- ja vuohenliha-alan osalta. Nämä puutteet aiheuttivat kiinteämääräisiä rahoitusoikaisuja varainhoitovuosina 2007, 2008 ja 2009 naudan-, lampaan- ja vuohenliha-alan osalta sekä kertaluonteisen rahoitusoikaisun varainhoitovuonna 2007 naudanliha-alan osalta.
- 29 Helleenien tasavalta ei aseta kyseenalaiseksi tosiseikkoja koskevia komission toteamuksia, jotka toistetaan yhteenvetokertomuksessa. Se väittää ensinnäkin, että sillä oli harkintavaltaa asetuksen N:o 1782/2003 69 artiklan täytäntöönpanon yhteydessä, ja toiseksi, että todetuilla puutteilla ei ollut vaikutusta kyseisellä 69 artiklalla tavoiteltuihin päämääriin.
- 30 Ensiksi on todettava, että asetuksen N:o 1782/2003 69 artiklassa säädetyn lisätuen tarkoituksena on yhtäältä kannustaa maanviljelijöitä noudattamaan tuotteidensa laadun parantamisen ja ympäristönsuojelun vaatimuksia, ja se on korvaus heidän paremmasta mukautumisestaan YMP:n uusiin vaatimuksiin, ja toisaalta lieventää jälkiseurauksia, joita siirtyminen suorien tukien järjestelmästä tilatukijärjestelmään tosiasiallisesti aiheuttaa tietyillä tuotealoilla (edellä 23 kohdassa mainittu tuomio Panellinos Syndesmos Viomichanion Metapoiisis Kapnou, EU:C:2013:567, 47 kohta).
- 31 Tässä tapauksessa asetuksen N:o 1782/2003 69 artiklassa annetaan kaikille jäsenvaltioille tietty harkintavalta myöntää lisätukea YMP:n uudistuksen yhteydessä. Jäsenvaltioille annettu valtuutus on kuitenkin tarkasti rajattu ja edellyttää tiettyjen sekä aineellisten että menettelyllisten edellytysten täyttymistä (ks. vastaavasti edellä 23 kohdassa mainittu tuomio Panellinos Syndesmos Viomichanion Metapoiisis Kapnou, EU:C:2013:567, 23 ja 29 kohta).
- 32 Asetuksen N:o 795/2004 48 artiklan 6 kohdassa, johon viitataan nimenomaan yhteenvetokertomuksessa naudanliha-alan sekä lampaan- ja vuohenliha-alan osalta (yhteenvetokertomuksen 11.2.1.2 ja 11.2.1.3 kohta), säädetään erityisesti seuraavaa:

”Asianomaisten jäsenvaltioiden on toimitettava viimeistään tilatukijärjestelmän ensimmäistä soveltamisvuotta edeltävän vuoden 1 päivänä elokuuta yksityiskohtaiset tiedot tuesta, jota ne aikovat myöntää, ja erityisesti tiedot tukikelpoisuusedellytyksistä ja asianomaisista aloista.

Edellä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettuja tietoja koskevat muutokset on tehtävä viimeistään kunkin vuoden 1 päivänä elokuuta, jolloin niitä voidaan soveltaa seuraavana vuonna. Muutoksista on ilmoitettava välittömästi komissiolle, ja ilmoitukseen on liitettävä objektiiviset perustelut. Jäsenvaltio ei kuitenkaan saa tehdä muutoksia aloihin, joita pidätys koskee, eikä pidätyksen prosenttiosuuteen.”

- 33 Tämä velvollisuus mahdollistaa komissiolle tietojen saannin jäsenvaltioiden päättämistä tukikelpoisuusedellytyksistä. Sen avulla on myös mahdollista varmistua, että asianomaiset toimijat tuntevat ennen maksatusvuoden alkua edellytykset, jotka mahdollistavat niille asetuksen N:o 1782/2003 69 artiklassa säädetyn lisätuen saannin. On muistettava tältä osin, että kyseisen lisätuen tarkoituksena on erityisesti kannustaa maanviljelijöitä noudattamaan tuotteidensa laadun parantamisen

ja ympäristönsuojelun vaatimuksia, ja se on korvaus heidän paremmasta mukautumisestaan YMP:n uusiin vaatimuksiin. Tämä lisätuen kannustavuus voi olla todellista ainoastaan, jos tukikelpoisuusedellytykset maksatusvuoden osalta ovat asianomaisten viljelijöiden tiedossa ennen kyseisen vuoden alkua eikä niitä muuteta jälkikäteen. Käsiteltävässä asiassa ei ole kuitenkaan mahdollista katsoa minkään seikan perusteella, että maksatusvuosien 2006 ja 2007 tukikelpoisuusedellytykset ovat olleet ajoissa asianomaisten lampaan- ja vuohenliha-alan viljelijöiden tiedossa, kuten sovitteluelin korostaa kertomuksensa 6.3 kohdassa. Tukikelpoisuusedellytyksiä on lisäksi muutettu naudanliha-alan osalta maksatusvuoden 2006 päättymisen jälkeen.

- 34 Lisäksi on korostettava, että komissio on todennut tämän asetuksen N:o 795/2004 48 artiklan 6 kohdan rikkomisen lisäksi puutteita, jotka koskevat sekä olennaisia valvontatoimenpiteitä että lisävalvontatoimenpiteitä ja jotka perustuvat erityisesti asetuksen N:o 796/2004 23 artiklan 1 kohtaan, 25 artiklaan ja 28 artiklan 1 kohdan d alakohtaan sekä asetuksen N:o 1290/2005 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 21.6.2006 annetun komission asetuksen (EY) N:o 885/2006 (EUVL L 171, s. 90) liitteessä I olevaan 1 C kohtaan ja 4 A kohtaan, sellaisina kuin niitä sovellettiin toiseikkojen tapahtuma-aikaan.
- 35 Tältä osin on muistutettava, että jäsenvaltioilla on velvollisuus järjestää hallinnollisia ja paikalla tehtäviä tarkastuksia, joilla voidaan taata, että tukien maksamisen aineellisia ja muodollisia edellytyksiä on asianmukaisesti noudatettu. Jos tällaisten hallinnollisten ja paikalla tehtävien tarkastusten järjestäminen laiminlyödään tai jos jäsenvaltion järjestämät tarkastukset ovat siinä määrin puutteellisia, että voidaan epäillä, onko näitä edellytyksiä noudatettu, komissio voi perustellusti olla hyväksymättä tiettyjä kyseisen jäsenvaltion toteuttamia menoja (tuomio 12.6.1990, Saksa v. komissio, C-8/88, Kok., EU:C:1990:241, 20 ja 21 kohta; tuomio 14.4.2005, Espanja v. komissio, C-468/02, EU:C:2005:221, 36 kohta ja tuomio 30.9.2009, Portugali v. komissio, T-183/06, EU:T:2009:370, 31 kohta).
- 36 Kun kyse on tilien tarkastamisen ja hyväksymisen alaan liittyvistä todistustaakkasäännöistä, komissiolla on velvollisuus perustella päätöksensä, jolla todetaan, ettei kyseinen jäsenvaltio ole suorittanut tarkastuksia tai että niiden täytäntöönpanossa on puutteita. Komission ei kuitenkaan tarvitse näyttää tyhjentävästi jäsenvaltioiden viranomaisten suorittamien tarkastusten riittämättömyyttä tai niiden esittämien lukujen sääntöjenvastaisuutta, vaan sen on esitettävä näyttö vakavasta ja perustellusta epäilyksestä kyseisten tarkastusten tai lukujen suhteen. Asianomainen jäsenvaltio ei puolestaan pysty kumoamaan komission päätelmiä pelkillä väitteillä, joiden tueksi se ei esitä selvitystä luotettavan ja toimivan valvontajärjestelmän olemassaolosta. Jollei jäsenvaltio pysty osoittamaan komission päätelmiä virheellisiksi, päätelmät saattavat antaa aiheen vakaviin epäilyksiin siitä, onko valvonta- ja tarkastustoimista muodostuvaa asianmukaista ja tehokasta kokonaisuutta otettu käyttöön. Tämä komission näyttövaatimuksen keventäminen johtuu siitä, että juuri jäsenvaltio pystyy parhaiten keräämään ja tarkistamaan Euroopan maatalousrahastojen tilien tarkastamista ja hyväksymistä varten tarvittavat tiedot ja sen on siten esitettävä yksityiskohtaisempi ja täydellisempi näyttö näiden tarkastusten tai lukujen todenperäisyydestä ja tarvittaessa komission väitteiden paikkansapitämättömyydestä (tuomio 11.1.2001, Kreikka v. komissio, C-247/98, Kok., EU:C:2001:4, 7–9 kohta; tuomio 6.3.2001, Alankomaat v. komissio, C-278/98, Kok., EU:C:2001:124, 39–41 kohta ja tuomio 24.2.2005, Kreikka v. komissio, C-300/02, Kok., EU:C:2005:103, 33–36 kohta).
- 37 Käsiteltävässä asiassa on korostettava, että puutteet, jotka komissio on todennut olennaisten valvontatoimenpiteiden ja lisävalvontatoimenpiteiden suhteen naudanliha-, lampaan- ja vuohenliha-alalla, ovat todisteita komissiolla olleesta vakavasta ja perustellusta epäilyksestä niiden hallinnollisten ja paikalla tehtävien tarkastusten suhteen, jotka Helleenien tasavallan oli otettava käyttöön sen takaamiseksi, että tukien myöntämisen aineellisia ja muodollisia edellytyksiä oli asianmukaisesti noudatettu. Lisäksi on todettava, että Helleenien tasavalta ei kiistä unionin yleisessä tuomioistuimessa komission toteamia puutteita naudan-, lampaan- ja vuohenliha-alan osalta. Näin ollen minkään seikan perusteella ei voida asettaa kyseenalaiseksi komission päätöstä olla hyväksymättä tiettyjä Helleenien tasavallan toteuttamia menoja. Sitä paitsi on korostettava, että – päinvastoin kuin

Helleenien tasavalta pääasiallisesti väittää – se ei voi välttää velvoitteitaan sillä asetuksen N:o 1782/2003 69 artiklan yhteydessä olevan harkintavallan perusteella eikä erityisesti velvollisuuttaan varmistua kyseessä olevan rahastosta maksettavan lisätuen myöntämisedellytysten noudattamisesta.

- 38 Toiseksi on korostettava, että – päinvastoin kuin Helleenien tasavalta pääasiallisesti väittää – komission käsiteltävässä asiassa toteamalla laiminlyönneillä on väistämättä ollut vaikutusta asetuksen N:o 1782/2003 69 artiklalla tavoiteltuihin päämääriin. Tämä johtuu erityisesti siitä, että asianomaiset viljelijät eivät saaneet ajoissa tietoonsa lisätuen myöntämisedellytyksiä, minkä vuoksi asetuksen N:o 1782/2003 69 artikla menettää kannustavuutensa, johon sillä pyritään. Komission olennaisten valvontatoimenpiteiden ja lisävalvontatoimenpiteiden osalta toteamat puutteet eivät myöskään mahdollistaneet varmistumista siitä, että rahastoista maksettavat lisätuet todella vastasivat asetuksen N:o 1782/2003 69 artiklalla tavoiteltuja päämääriä. Lopuksi – ja joka tapauksessa – on korostettava, että komission havaitsemat puutteet muodostuivat muun muassa lampaan- ja vuohenmaidon mikrobiston enimmäismäärän ilmoittamisesta liian myöhään ja tuottajakohtaisten poikimisten vähimmäismäärän muuttamisesta jälkikäteen naudanlihan osalta. Kuten komissio perustellusti korostaa, kyseiset puutteet koskivat kuitenkin tukikelpoisuusedellytyksiä, jotka liittyivät läheisesti asetuksen N:o 1782/2003 69 artiklalla tavoiteltuihin päämääriin.
- 39 Komissio on näin ollen voinut käsiteltävässä asiassa kaikkien näiden seikkojen perusteella perustellusti päättää, että oli sovellettava rahoitusoikaisua Kreikan maksajavirastojen asetuksen N:o 1782/2003 69 artiklan nojalla naudan-, lampaan- ja vuohenliha-alalla suorittamien tukien osalta.
- 40 Näiden seikkojen perusteella ensimmäisen kanneperusteen ensimmäinen osa on hylättävä perusteettomana.

Ensimmäisen kanneperusteen toinen osa, joka koskee asetuksen N:o 1290/2005 31 artiklan rikkomista

- 41 Helleenien tasavalta korostaa, että yksi asetuksen N:o 1290/2005 31 artiklassa säädetyistä edellytyksistä sille, että voidaan määrätä rahoitusoikaisu, on se, että rahastolle on aiheutunut vahinkoa. Käsiteltävässä asiassa asetuksen N:o 1782/2003 69 artiklassa säädetyjä lisätukia ei myönnetty suorien tukien kansallisen enimmäismäärän lisäksi vaan ne johtuivat pidätyksestä, jonka kohteena olivat saman alan tuottajat. Näistä tuista ei siis aiheudu vahinkoa rahastolle, joten yksi asetuksen N:o 1290/2005 31 artiklassa säädetyistä edellytyksistä ei täyty. Käsiteltävässä asiassa määrätty rahoitusoikaisu aiheuttaa itse asiassa perusteettoman edun rahastolle, koska asetuksen N:o 1782/2003 69 artiklassa tarkoitetut 10 prosenttia pidätetään viljelijöiltä, jotka saavat suoria tukia kyseisellä alalla.
- 42 Komissio kiistää Helleenien tasavallan esittämät väitteet.
- 43 On todettava, että asetuksen N:o 1290/2005 31 artiklan 2 kohdan, johon Helleenien tasavalta kirjelmässään pääasiallisesti viittaa, sisältö on seuraava:
- ”Komissio arvioi rahoituksen ulkopuolelle jätettävät menot ottaen huomioon erityisesti todetun sääntöjenvastaisuuden merkittävyyden. Komissio ottaa tällöin huomioon rikkomuksen laadun ja vakavuuden sekä yhteisölle aiheutuneen taloudellisen vahingon.”
- 44 Käsiteltävässä asiassa on riittävää todeta, että – päinvastoin kuin Helleenien tasavalta pääasiallisesti väittää – asetuksen N:o 1290/2005 31 artiklan 2 kohdassa ei oteta käyttöön edellytystä, jonka mukaan jokainen oikaisu riippuu siitä, että osoitetaan rahastolle todella aiheutuneen vahinkoa (ks. vastaavasti määräys 15.7.2014, Kreikka v. komissio, C-71/13 P, EU:C:2014:2119, 21 kohta). Se, että Helleenien tasavalta vetoaa kyseiseen säännökseen, ei voi siis saattaa kyseenalaiseksi komission päätelmiä, jotka perustuvat siihen, että suoritettavat menot eivät ole unionin sääntöjen mukaisia.

- 45 Lisäksi on hylättävä Helleenien tasavallan argumentti, jonka tarkoituksena on katsoa, että käsiteltävässä asiassa olisi kyseessä perusteeton etu rahastolle. Kuten komissio kirjelmässään perustellusti esittää, asetuksen N:o 1782/2003 69 artiklan perusteella myönnetty lisätuki rahoitetaan nimittäin rahastosta. Se seikka, että asetuksen N:o 1782/2003 69 artiklassa tarkoitettu 10 prosentin pidätys muodostuu itse asiassa asianomaisten alojen viljelijöille myönnettyjen yksittäisten tukien määrän supistamisesta, ei voi muuttaa tätä päätelmää. Näin ollen Helleenien tasavallan argumentti on selvästi perusteeton.
- 46 Näiden seikkojen perusteella ensimmäisen kanneperusteen toinen osa on hylättävä perusteettomana.
- 47 Ensimmäinen kanneperuste on näin ollen hylättävä kokonaisuudessaan.

Toinen kanneperuste, joka koskee asetuksen N:o 796/2004 23 artiklan rikkomista, tosiseikkojen virheellistä arviointia, puutteellisia ja ristiriitaisia perusteluja ja tosiseikkoja koskevaa virhettä ulkopuolelle jätettyjen menojen osalta tupakka-alalla

- 48 Toinen kanneperuste perustuu pääasiallisesti kahteen osaan. Ensimmäisessä osassa Helleenien tasavalta tuo esiin asetuksen N:o 796/2004 23 artiklan rikkomisen, tosiseikkojen virheellisen arvioinnin sekä puutteelliset ja ristiriitaiset perustelut. Toisessa osassa Helleenien tasavalta vetoaa tosiseikkoja koskevaan virheeseen.

Toisen kanneperusteen ensimmäinen osa, joka koskee asetuksen N:o 796/2004 23 artiklan 1 kohdan rikkomista, tosiseikkojen virheellistä arviointia sekä puutteellisia ja ristiriitaisia perusteluja

- 49 Helleenien tasavalta korostaa, että komission suorittama kiinteämääräinen rahoitusoikaisu tupakka-alalla perustui muun muassa tarkastusten suorittamatta jättämiseen noin kahden kuukauden ajanjakson aikana vuonna 2006. Asetuksen N:o 796/2004 23 artiklassa ei kuitenkaan aseteta täsmällistä määräaikaa paikalla tehtävien tarkastusten suorittamiselle vaan vaaditaan ainoastaan, että tarkastukset ovat tehokkaita. Paikalla tehtävät tarkastukset tupakka-alalla voivat tapahtua syyskuun jälkeen, kun tupakan lehdet on korjattu ilman, että tarkastusten tehokkuus vaarantuu, minkä komissio on myöntänyt menettelyn aikana. Komission perusteluille ei löydy mitään pohjaa lainsäädännössä. Perustelut ovat sitä paitsi puutteellisia ja epätasällisia, sillä niiden perusteella ei voida määrittää, miltä osin kyseessä olevat tarkastukset olivat olleet tehottomia. Nämä perustelut ovat myös ristiriidassa sen kanssa, että komissio on myöntänyt menettelyn aikana, että tarkastukset olivat olleet tehokkaita. Prosessinjohtotoimeen antamansa vastauksen yhteydessä Helleenien tasavalta korostaa, että lopullisessa kannassa ja yhteenvetokertomuksessa omaksuttujen perustelujen välillä on selvä ristiriita.
- 50 Komissio ilmoittaa, että se on hyväksynyt Helleenien tasavallan esittämät selitykset, jotka koskevat paikalla tehtävien tarkastusten ajankohdan viivästymistä. Kyseinen viivästymisen ei muodosta rahoitusoikaisun perustetta tupakka-alalla, kuten komission lopullisesta kannasta ilmenee. Tehty rahoitusoikaisu perustuu jalostusteollisuuden olennaisissa valvontatoimenpiteissä vuosina 2006 ja 2007 todettuihin puutteisiin, jotka ovat toisen väitteen kohteena. Prosessinjohtotoimeen antamansa vastauksen yhteydessä komissio ilmoittaa, että lopullisen kannan ja yhteenvetokertomuksen välillä mahdollisesti esiintyvä ”ristiriita johtuu selvästi yhteenvetokertomuksen laatijan virheestä tai epäröinnistä valvontatoimenpiteiden suorittamatta jättämisen muodostaman puutteen ’merkityksen’ suhteen”. Komissio korostaa kuitenkin, ettei kyseisellä ”eroavuudella” ole vaikutusta käsiteltävässä asiassa sovellettuun rahoitusoikaisuun. Vedotessaan asiakirjaan nro VI/5330/97, jonka otsikko on ”Rahoituksellisten seuraamusten määrittäminen EMOTR:n tukiosaston tilien tarkastamista ja hyväksymistä koskevaa päätöstä valmisteltaessa” (jäljempänä asiakirja nro VI/5330/97), komissio väittää, että käsiteltävässä asiassa ”olennaisten valvontatoimenpiteiden suorittamatta jättämistä jalostusyrityksissä vuosina 2006 ja 2007” koskeva puute, joka on myös todettu yhteenvetokertomuksessa, oikeuttaisi yksinään ”noin 5 prosentin suuruiseen” rahoitusoikaisuun. Näin ollen toisen puutteen huomioon ottaminen tai jättäminen huomioon ottamatta ei muuttaisi lopulta sovelletun rahoitusoikaisun tasoa.

- 51 Aluksi on korostettava, että – kuten asianosaiset ovat vahvistaneet prosessinjohtotoimiin antamissaan vastauksissa – yhteenvetokertomus on luovutettu jäsenvaltioille rahastokomiteassa, josta on tullut maatalousrahastojen komitea. Riidanalaisen päätöksen kuudennessa perustelukappaleessa täsmennetään tältä osin, että ”tässä päätöksessä tarkoitetuissa tapauksissa komissio on ilmoittanut asiaa koskevassa yhteenvetokertomuksessa jäsenvaltioille arvion määristä, jotka jätetään – unionin rahoituksen ulkopuolelle yhteisön sääntöjen noudattamatta jättämisen vuoksi”. Komissio ilmoittaa lisäksi yhteenvetokertomuksen johdannossa, että ”jokaiseen päätökseen liittyy yhteenvetokertomus suoritetuista tutkimuksista, jonka perusteella voidaan arvioida, onko jäsenvaltioita kohdeltu yhdenvertaisesti tehtyjen päätelmien osalta”. Yhteenvetokertomus on siis tärkeä asiakirja riidanalaisen päätöksen perustelujen ymmärtämisen kannalta, koska päätös on tehty tältä pohjalta (ks. vastaavasti tuomio 15.12.2011, Luxemburg v. komissio, T-232/08, EU:T:2011:751, 12 kohta).
- 52 Käsiteltävässä asiassa on korostettava, että – kuten yhteenvetokertomuksen 74 sivulta ilmenee – komissio päätti määrätä Helleenien tasavallalle kiinteämääräisen rahoitusoikaisun tupakka-alalla ottamalla huomioon kaksi puutetta olennaisissa valvontatoimenpiteissä, nimittäin ”valvonnasta vapaan ajanjakson (lähes kaksi kuukautta) vuonna 2006” ja ”olennaisten valvontatoimenpiteiden suorittamatta jättämisen jalostusyrityksissä vuosina 2006 ja 2007”.
- 53 Joka tapauksessa on niin, kuten lopullisen kannan 4.3 kohdasta ilmenee, että ”valvonnasta vapaata ajanjaksoa (lähes kaksi kuukautta) vuonna 2006” koskeva puute ei kuulunut enää komission huomioon ottamiin puutteisiin.
- 54 Lisäksi lopullisen kannan 2.4 kohta, jonka otsikko on ”Valvonnasta vapaa ajanjakso”, sisältää neljännen kappaleen, jossa täsmennetään, että komissio hyväksyy tupakka-alan osalta, että kyseessä oleva valvonnasta vapaa ajanjakso kuuluu hallinnointia koskeviin puutteisiin, jolla ei ole ollut merkittävää kielteistä vaikutusta paikalla tehtävien tarkastusten tehokkuuteen. Tämä neljäs kappale on kadonnut yhteenvetokertomuksen vastaavasta kohdasta eli 11.2.5.4 kohdasta.
- 55 Näin ollen lopullisen kannan perustelujen ja yhteenvetokertomuksen perustelujen välillä on ilmeinen ristiriita, minkä komissio on myöntänyt pääasiallisesti prosessinjohtotoimeen antamansa vastauksen yhteydessä. Yhteenvetokertomus on myös ristiriidassa sen seikan kanssa, että komissio olisi hyväksynyt – kuten se ilmoittaa kirjelmässään – Helleenien tasavallan selitykset kyseessä olevaa puutetta koskevan hallinnollisen menettelyn aikana.
- 56 Tältä osin on muistettava, että päätöksen perusteluihin sisältyvä ristiriita merkitsee sellaista SEUT 296 artiklaan perustuvan velvoitteen noudattamatta jättämistä, joka voi vaikuttaa päätöksen pätevytyteen, jos näytetään toteen, että tämän ristiriidan vuoksi päätöksen adressaatti ei voi kokonaan tai osittain saada tietää päätöksen todellisia perusteluja ja että tämän vuoksi päätöksen päätösosalta puuttuu kokonaan tai osittain oikeudellinen perusta (ks. tuomio 4.3.2009, Italia v. komissio, T-424/05, EU:T:2009:49, 67 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).
- 57 Lisäksi vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan valvoessaan laillisuutta SEUT 263 artiklassa tarkoitettu tavoin unionin tuomioistuimella ja unionin yleisellä tuomioistuimella on toimivalta ratkaista toimivallan puuttumiseen, olennaisten menettelymääräysten rikkomiseen, perussopimuksen tai sen soveltamista koskevan minkä tahansa oikeussäännön rikkomiseen taikka harkintavallan väärinkäyttöön liittyvät kanteet. SEUT 264 artiklassa määrätään, että jos kanne on aiheellinen, riidanalainen toimenpide kumotaan. Unionin tuomioistuin ja unionin yleinen tuomioistuin eivät siis missään tapauksessa voi korvata riidanalaisen toimenpiteen toteuttajan perusteluja omillaan (ks. tuomio 28.2.2013, Portugali v. komissio, C-246/11 P, EU:C:2013:118, 85 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).
- 58 Ensiksi on todettava, että yhteenvetokertomusta luettaessa ei ole mahdollista määrittää, johtuuko siinä oleva maininta puutteesta, joka koskee ”valvonnasta vapaata ajanjaksoa (lähes kaksi kuukautta) vuonna 2006”, pelkästä aineellisesta virheestä vai komission halusta ottaa loppujen lopuksi huomioon kyseinen puute, vaikka se näytti hyväksyneen Helleenien tasavallan selitykset hallinnollisen menettelyn aikana.

Yhtäältä tätä puutetta koskevan maininnan lisääminen esiintyy samanaikaisesti sen komission lopullisessa kannassa ilmaiseman kannan poistamisen kanssa, jonka mukaan kyseessä olevalla puutteella ei olisi ollut merkittävää kielteistä vaikutusta paikalla tehtävien tarkastusten tehokkuuteen. Toisaalta komissio on itse myöntänyt prosessinjohtotoimeen antamassaan vastauksessa, että kyseessä oleva ristiriita ”johtui selvästi yhteenvetokertomuksen laatijan virheestä tai epäröinnistä valvontatoimenpiteiden suorittamatta jättämisen muodostaman puutteen ’merkityksen’ suhteen”. Komissio tarkastelee siis kahta erillistä hypoteesia selittääkseen yhteenvetokertomuksessa olevan maininnan puutteesta, joka koskee ”valvonnasta vapaata ajanjaksoa (lähes kaksi kuukautta) vuonna 2006”. Helleenien tasavalta on näin ollen tilanteessa, jossa sen on edettävä olettamusten kautta yrittääkseen ymmärtää, miksi kyseessä oleva puute mainitaan yhteenvetokertomuksessa, vaikka sitä ei mainittu lopullisessa kannassa, ja määritettävä, onko tämä puute otettu huomioon rahoitusoikaisua vahvistettaessa, ja tarvittaessa, mikä on ollut sen vaikutus kyseisen oikaisun tason vahvistamiseen. Lisäksi on todettava, että Helleenien tasavalta on kehitellyt unionin yleisessä tuomioistuimessa nostamansa kanteen yhteydessä argumentteja asiakysymyksen osalta osoittaakseen, että komissio oli tehnyt virheen ottaessaan huomioon kyseessä olevan puutteen.

- 59 Toiseksi asiakirjassa nro VI/5330/97, johon komissio vetoaa, todetaan, että ”jos samasta järjestelmästä löydetään useita puutteita, kiinteämääräiset korjaukset eivät ole kumulatiivisia, vaan vakavinta puutetta pidetään osoituksena valvontajärjestelmän kokonaisuudessaan aiheuttamasta riskistä” (asiakirja nro VI/5330/97, s. 13). Tämä asiakirjan nro VI/5330/97 osa mainitaan yhteenvetokertomuksessa. Komissio lisää tupakka-alasta seuraavaa: ”näin ollen, jos maksatusvuoden 2007 osalta tuodaan päivänvaloon yksi tai useampi puute olennaisissa valvontatoimenpiteissä sekä lisävalvonnan puutteita, riski, jonka viimeksi mainitut aiheuttavat rahastolle, korvataan rahoitusoikaisulla, joka vastaa (yhtä tai useampaa) puutetta olennaisissa valvontatoimenpiteissä”.
- 60 Tältä osin on aivan aluksi korostettava, että asiakirjan nro VI/5330/97 asiaa koskevaan osaan on vedottu yhteenvetokertomuksessa ainoastaan lisävalvontatoimenpiteiden puutteiden vaikutuksen suhteuttamiseksi määrätyn kiinteämääräisen oikaisun tasoon, kuten ilmaisun ”näin ollen” käyttö osoittaa.
- 61 Edelleen on korostettava, että yhteenvetokertomuksen asiaa koskeva kohta sisältää uudelleen perusteluja koskevan ristiriidan verrattuna lopulliseen kantaan, minkä komissio on myöntänyt istunnossa. Vaikka yhteenvetokertomuksessa mainitaan ”maksatusvuosi 2007”, lopullisessa kannassa mainitaan nimittäin ”maksatusvuodet 2006 ja 2007”. Tässä on korostettava, että Helleenien tasavallan esiin ottama perusteluja koskeva ristiriita koskee maksatusvuotta 2006. On myös todettava, että tupakka-alaa koskevan yhteenvetokertomuksen otsikko sisältää seuraavan lauseen: ”Rahoitusoikaisun muutos, jota ehdotetaan maksatusvuoden 2006 osalta”. Maksatusvuotta 2006 ei kuitenkaan mainita yhteenvetokertomuksen perusteluissa, joihin rahoitusoikaisu perustuu. Nämä eri seikat lisäävät tiettyä sekaannusta jo ennestään ristiriitaisiin perusteluihin.
- 62 Lopuksi – ja kun oletetaan, että puute, joka koskee ”olennaisten valvontatoimenpiteiden suorittamatta jättämistä jalostusyrytyksissä vuosina 2006 ja 2007”, voisi oikeuttaa ”noin 5 prosentin suuruisen” rahoitusoikaisun, kuten komissio väittää – yhteenvetokertomusta luettaessa ei ole mahdollista määrittää, olisiko komissio ottanut huomioon tämän puutteen käsiteltävässä asiassa maksatusvuotta 2006 koskevan rahoitusoikaisun tason määrittämiseksi vai olisiko komissio pikemminkin ottanut huomioon puutteen, joka koskee ”valvonnasta vapaata ajanjaksoa (lähes kaksi kuukautta) vuonna 2006”, tai jopa molemmat puutteet. Ensinnäkin yhteenvetokertomuksessa ilmoitetaan epäselvästi, että rahoitusoikaisu vastaa ”yhtä tai useampaa” puutetta olennaisissa valvontatoimenpiteissä (yhteenvetokertomus, s. 74). Toiseksi on korostettava, että yhteenvetokertomuksen osa, joka koskee ”pääasiallisia toteamuksia” (yhteenvetokertomuksen 11.2.1 kohta) ja ”yleisiä huomioita” (yhteenvetokertomuksen 11.2.1.1 kohta), sisältää otsikon, joka koskee todettuja puutteita ”paikalla tehtävien tarkastusten suunnittelussa” naudanliha- ja lampaanliha-alalla ”ja tupakka-alalla”. Komissio ilmoittaa siinä, että ”paikalla tehtävien tarkastusten aloittamisen viivästyminen vuonna 2006 (lähes kaksi kuukautta hakemusten jättämisen määräajan jälkeen) on aiheuttanut valvonnasta vapaan

ajanjakson ja vahingoittanut näin ollen koko valvontajärjestelmän tehokkuutta”. Tämä toteamus toistetaan yhteenvetokertomuksen osassa, jonka otsikko on ”Komission lopullinen kanta” (yhteenvetokertomuksen 11.2.5 kohta), jossa todetaan, että komissio ”väittää, että paikalla tehtävien tarkastusten aloittamisen viivästyminen (lähes kaksi kuukautta hakemusten jättämisen määräajan jälkeen) on aiheuttanut valvonnasta vapaan ajanjakson ja että se on horjuttanut koko valvontajärjestelmän tehokkuutta ja aiheuttanut riskin rahastolle”. Näistä seikoista seuraa, että – toisin kuin komissio on muun muassa istunnossa väittänyt – ei voida katsoa, että puute, joka koskee ”valvonnasta vapaata ajanjaksoa (lähes kaksi kuukautta) vuonna 2006”, olisi ymmärretty toissijaiseksi tai jopa merkityksettömäksi ja että ainoastaan ”olennaisten valvontatoimenpiteiden suorittamatta jättämistä jalostusyrytyksissä vuosina 2006 ja 2007” koskeva puute olisi ollut perustana maksatusvuotta 2006 koskevan rahoitusoikaisun tasolle.

- 63 Näistä seikoista seuraa, että perusteluja koskeva ristiriita yhteenvetokertomuksen ja muiden hallinnollisen menettelyn asiaa koskevien asiakirjojen välillä, minkä lisäksi tulevat muut perusteluja koskevat epätäsmällisyydet tai ristiriidat kyseisessä kertomuksessa, ei mahdollista Helleenien tasavallalle saada tietoonsa riidanalaisen päätöksen todellisia perusteluja maksatusvuotta 2006 koskeville tuille tupakka-alalla määrätyn rahoitusoikaisun osalta.
- 64 Näin ollen on hyväksyttävä toisen kanneperusteen ensimmäinen osa ja kumottava tällä perusteella riidanalainen päätös siltä osin kuin siinä jätetään rahoituksen ulkopuolelle tietyt Helleenien tasavallan toteuttamat menot tupakka-alalla maksatusvuodelta 2006.

Toisen kanneperusteen toinen osa, joka perustuu tosiseikkoja koskevaan virheeseen

- 65 Helleenien tasavalta korostaa, että komission suorittama kiinteämääräinen rahoitusoikaisu tupakka-alalla perustui myös olennaisten valvontatoimenpiteiden suorittamatta jättämiseen tupakan jalostusyrytyksissä. Komissio on sen mukaan erityisesti katsonut, että Kreikassa käyttöön otettu valvontajärjestelmä ei ollut täysin asetuksen N:o 796/2004 38 artiklan ja saman asetuksen 33 artiklan 3 kohdan valvontaa koskevien säännösten mukainen. Lisätuen valvontamenettelyä tupakka-alalla säännellään kuitenkin tyhjentävästi useilla kansallisilla säännöksillä, jotka Helleenien tasavalta esittää kirjelmässään. Nämä säännökset, joita on noudatettu tunnontarkasti, osoittavat, että Kreikassa käyttöön otettu järjestelmä noudattaa unionin lainsäädäntöä. Komission arviointi perustuu siis tosiseikkoja koskevaan virheeseen. Helleenien tasavalta lisää, että asetuksen N:o 796/2004 33 c artiklan 2 kohta, johon komissio vetoaa, ei koske asetuksen N:o 1782/2003 69 artiklassa tarkoitettuja tukia. Lisäksi Helleenien tasavalta viittaa kahteen muuhun komission päätökseen, joissa on jätetty unionin rahoituksen ulkopuolelle jäsenvaltioiden tietyt menot, ja väittää vastauksessaan, että riidanalaisella päätöksellä loukataan ne bis in idem -periaatetta. Lopuksi Helleenien tasavalta torjuu komission argumentit, joiden tarkoituksena on katsoa, että kansalliset valvontatoimenpiteet eivät olleet voimassa kyseessä olevana ajanjaksona.
- 66 Komissio kiistää Helleenien tasavallan esittämät väitteet.
- 67 Aluksi on korostettava, että puute, joka koskee ”olennaisten valvontatoimenpiteiden suorittamatta jättämistä jalostusyrytyksissä”, koskee tupakka-alalla maksatusvuosien 2006 ja 2007 osalta suoritettuja tukia. On muistettava myös, että toisen kanneperusteen ensimmäinen osa on hyväksytty ja että riidanalainen päätös on kumottava siltä osin kuin siinä jätetään ulkopuolelle tietyt Helleenien tasavallan toteuttamat menot tupakka-alalla maksatusvuodelta 2006. Kuitenkin siltä osin kuin tämä kumoaminen koskee ainoastaan maksatusvuotta 2006 Helleenien tasavallalla on edelleen intressi siihen, että unionin yleinen tuomioistuin tutkii nämä argumentit maksatusvuoden 2007 osalta toteutettujen tukien osalta, joita koskeva rahoitusoikaisu perustuu yksinomaan ”olennaisten valvontatoimenpiteiden suorittamatta jättämistä jalostusyrytyksissä” koskevaan puutteeseen.

- 68 Asetuksen N:o 796/2004 33 c artiklan 2 kohdan mukaan, jota sovelletaan lisätukiin saman asetuksen 38 artiklan nojalla, ”tupakan ensimmäisen asteen jalostusvaiheen ja kauppakunnostustoimenpiteiden tarkastus[iin]” sisältyy muun muassa ”jalostusyrityksen varastojen tarkastus”. Tämän saman säännöksen 3 kohdassa täsmennetään, että ”tämän artiklan mukaiset tarkastukset on suoritettava paikassa, jossa raakatupakka jalostetaan”.
- 69 Yhteenvetokertomuksesta käsiteltävässä asiassa ilmenee, että komission mukaan lisätarkastuksilla olisi pitänyt täydentää tupakan toimitusten yhteydessä jo tehtyjä tarkastuksia, kuten ”yritysten varastojen tarkastusta” (yhteenvetokertomuksen 11.2.1.4 3 kohta).
- 70 Helleenien tasavalta on vahvistanut komissiolle, että se ei toteuttanut kyseessä olevista ”tarkastuksista yhtäkään” erityisesti sen vuoksi, että ne eivät olleet taloudellisesti kannattavia (yhteenvetokertomuksen 11.2.2.4 2 kohta).
- 71 Tältä osin on riittävää todeta, että – kuten Helleenien tasavalta on myöntänyt hallinnollisen menettelyn aikana – tupakan jalostusyritysten varastoja koskevia paikalla tehtäviä tarkastuksia ei ollut suoritettu, mikä oli siis vastoin asetuksen N:o 796/2004 asiaa koskevia säännöksiä. Näin ollen komissiolle oli tällä perusteella oikeus määrätä rahoitusosikaisu.
- 72 Tätä päätelmää ei voida kyseenalaistaa Helleenien tasavallan muilla argumenteilla.
- 73 Helleenien tasavallan esittämä seikka, että lisätuen valvontamenettelyä tupakka-alalla säänneltäisiin tyhjentävästi useilla kansallisilla säännöksillä, ei ole omiaan osoittamaan, että tupakan jalostusyritysten varastoja koskevat paikalla tehtävät tarkastukset olisi todella suoritettu.
- 74 Siltä osin, kuin on kysymys kannekirjelmän liitteessä 7 toimitetuista asiakirjoista ja kun edellytetään, että ne olisi esitetty hallinnollisen menettelyn aikana, on todettava, että niillä ei voida osoittaa, että tupakan jalostusyritysten varastoja koskevat paikalla tehtävät tarkastukset olisi todella suoritettu, kuten komissio perustellusti korostaa kirjelmässään. Nimittäin – kuten Helleenien tasavalta sitä paitsi täsmentää – näitä asiakirjoja ovat kolme vastaanotetun tupakan varmentamista koskevaa pyyntöä ja vastaavat yksityiskohtaiset luettelot vastaanotetusta tupakasta ja jalostuksen valvontatodistukset, jotka on antanut Kavalan (Kreikka) prefektuurin maatalousviranomaisen; erään jalostusyrityksen Organismos pliromon kai elenchou koinotikon enischyseon prosanatolismou kai engyiseonille (ohjaus- ja tukirahastosta maksettavan yhteisön tuen maksamisesta ja valvonnasta vastaava Kreikan viranomaisen) tekemä hakemus, joka koskee ostetun tupakan vastaanottamista, ja kyseisten määrien saapumista koskeva tämän viraston vastaava todistus, yksityiskohtainen luettelo vastaanotetusta tupakasta ja Kavalan prefektuurin todistus jalostuksen valvonnasta; erään jalostusyrityksen juhlalliset vakuutukset, jotka koskevat tupakan tuontia Bulgariasta, ja vastaavat paalatun tupakan myyntiluettelot. Kyseiset asiakirjat eivät siis koske jalostusyritysten varastojen paikalla tehtäviä tarkastuksia.
- 75 Lopuksi ne bis in idem -periaatteeseen vetoamisesta – ja ilman, että on tarpeen lausua tämän vastausvaiheessa esitetyn argumentin tutkittavaksi ottamisesta – on riittävää todeta, että kaksi muuta komission päätöstä, joissa jätetään unionin rahoituksen ulkopuolelle tietyt jäsenvaltioiden toteuttamat menot ja joihin Helleenien tasavalta vetoaa, luettuna niiden vastaavien yhteenvetokertomusten valossa, koskevat käsiteltävästä asiasta eroavia maksatusvuosia, tukijärjestelmiä tai puutteita. Näin ollen Helleenien tasavallan esittämä argumentti on selvästi perusteeton.
- 76 Näiden seikkojen perusteella toisen kanneperusteen toinen osa on hylättävä perusteettomana.

Oikeudenkäyntikulut

- 77 Unionin yleisen tuomioistuimen työjärjestyksen 134 artiklan 3 kohdassa määrätään, että jos asiassa osa vaatimuksista ratkaistaan toisen asianosaisen ja osa toisen asianosaisen hyväksi, kukin asianosainen vastaa omista kuluistaan. Unionin yleinen tuomioistuin voi kuitenkin päättää, että asianosainen vastaa omista kuluistaan ja se veloitetaan korvaamaan suhteellinen osuus vastapuolen kuluista, jos tämä on perusteltua asiassa ilmenneiden seikkojen vuoksi.
- 78 Koska kanne on osittain hyväksytty, asian olosuhteita arvioidaan oikein, kun päätetään, että asianosaiset vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan.

Näillä perusteilla

UNIONIN YLEINEN TUOMIOISTUIN (kuudes jaosto)

on ratkaissut asian seuraavasti:

- 1) **Euroopan maatalouden ohjaus- ja tukirahaston (EMOTR) tukiosastosta ja Euroopan maatalouden tukirahastosta (maaloustukirahasto) sekä Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahastosta (maaseuturahasto) maksettavien jäsenvaltioiden tiettyjen menojen jättämisestä Euroopan unionin rahoituksen ulkopuolelle 26.2.2013 annettu komission täytäntöönpanopäätös 2013/123/EU kumotaan siltä osin kuin siinä jätetään ulkopuolelle tietyt Helleenien tasavallan menot tupakka-alalla maksatusvuodelta 2006.**
- 2) **Kanne hylätään muilta osin.**
- 3) **Euroopan komissio ja Helleenien tasavalta vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan.**

Frimodt Nielsen

Dehousse

Collins

Julistettiin Luxemburgissa 16 päivänä joulukuuta 2015.

Allekirjoitukset